

Életrajz

(Curriculum vitae - latinul, angol kiejtéssel, ahogy divik mostanában: SZÍVÍ - magyarul a szeretett nő meghitt megszólítása)

Papp Zoltán 1976-ban bányamérnökként, geológusmérnöki ágazaton végzett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. 1975 tavaszi félévében *cserediákként* - lám, ebben sincs új a Nap alatt -, a moszkvai Gubkin Olaj-, és Gázipari Egyetemen tanult, orosz nyelven. A még hallgatóként számára felkínált egyetemi állások egyikét sem elfogadva, diplomaosztó után Miskolc felől nézve szó szerint a Dunán túlra vonatozott vissza.

Első munkahelye - szerencséjére - a székesfehérvári Vízügyi Igazgatóság volt. Itteni munkatársaira (Bukovszky György, Kumánovics György, Szabó Gabriella, Horváth Emil, Antal Gábor, és mások) tisztelettel és szeretettel gondol vissza. 1982 januárjától kérésére a győri Vízügyi Igazgatóságra helyezték át. A győri KTMF Geotechnikai Osztályára ez év őszén került. Később - annak megalakulásától - a Környezetmérnöki Tanszék oktatójaként dolgozott. Egyetemi doktorátusát (1985) és PhD fokozatát (2002) önállóan elérte, nemzetközi szinten elismert kutatási eredményeire, nem projektmenedzsmentre, vagy lapraszerelt, home made conveyor rendszerű doktori iskolára támaszkodva, műszaki földtudományokból szerezte. Több főiskolai/egyetemi jegyzetet, és kb. félszáz szakcikket írt (ilyesmikre ritkán ért rá) - ezek egy része szeizmológia-vulkanológia-klimatológia-geofizika tárgykörökben külföldön, angolul jelent meg (Hollandia, Olaszország, Indonézia).

A felsőoktatást - mint egyetemi docens -, egynapos nyugdíjasként, saját elhatározásából 2016-ban hagyta el. Döntésének okai azóta többszörösen igazolódtak.

Az elmúlt negyven évben mellékállású egyéni vállalkozó mérnökként több szakterületen (hidrogeológia, műszaki földtan, kúttervezés-kútépítés, feltárástechnika, vízbányászat, geofizika, műszertechnika, stb.) szerzett hazai, részben nemzetközi referenciát. Nem nagymenő, de tény, hogy több, mint félezer eddigi megbízója között amerikai, német, japán, francia, holland cégek, vállalatok, intézmények is vannak.

Huszonöt éve már, hogy feledésre ítelt, értéktelennek tartott, esetenként a hulladéktelepről visszavásárolt régi, rozsdamarta, hiányos szerkezetekkel, elsősorban belső égésű meghajtógépekkel, ún. stabilmotorokkal, valamint vízemelő gépritkaságokkal is foglalkozik. Gyűjteményével kapcsolatos értékőrző munkája, eredményei elismeréseként 2004-ben a Miskolci Egyetem Tiszteletbeli Gépészmérnökké fogadta. Hasonló eseményt a győri Széchenyi István Egyetemen 2015-ben élt meg. Az említett technikatörténeti ágakban eddig több, mint 400 nonprofit bemutatót, előadást tartott, a legkülönbözőbb látogatóknak, érdeklődőknek, egyetemi szinttől az utca emberéig, repülőmérnöktől a kisgyermekig. Rendszeres előadó a Miskolci, a győri Széchenyi, a Gödöllői, ritkábban az Óbudai Egyetemen.

Évtizedeken át önzetlen munkatársa, egyúttal személyes jó barátja volt pl. Dr. Hédervári Péter planetológus/vulkanológus/csillagász, és Dr. Erdélyi Mihály, hét nyelvet ismerő/beszélő nemzetközi hírű hidrogeológus.

Kitartóan foglalkozik elhanyagolt, félretolt témakörökkel - fizikai/technikai jelenségekkel, tárgyakkal, eseményekkel - is, amelyek értékeit, lényegét mások többnyire

fel sem ismerik, felületesen, hamisan értékelik, vagy nem tudnak velük mit kezdeni. Ezek közös nevezője, hogy „nincs bennük pénz...” (idézet másoktól). E munkái közül szülőfalujában, Kajárpécen, a Sashegy omladékában kibontódott Árpád-kori templomrom, a győri Püspökerdőben 1996-ban született „rejtélyes” kráter keletkezési okainak feltárása, a Bermuda-jelenség vulkanológiai vonatkozásai, a Somlóhegy hidrogeológiai összefoglalása/kiegészítése egy könyv (2014) fejezeteként, a Somlón található Taposókút technikatörténeti értékének pontosítása, a klímaváltozáshoz köthető szélsőséges növekedés mérnöki/méretezési következményeinek összefoglalása, legújabbban a vízikos elvének továbbfejlesztése tárgykörök érdemelnek nagyobb figyelmet.

Önálló természettudományi és ipartörténeti kutatásaihoz, gyűjtőmunkájához semmilyen közpénzt, állami, vagy egyéb támogatást nem kapott, azokat évtizedek óta maga fizeti, beleértve az évenkénti 10-15 egyéni gépbeutató költségeit.

Elnézve az utakon ész nélkül (az önfeledt jelző téves) száguldozó (szuper) autósokat, említi: Audival - igaz, használt állapotban vásárolva őket -, akkoriban járt, amikor még az országban legfeljebb mutatóban fordult elő ez a típus, és a sebességtúllépést nem büntették ilyen komolyan. Időbeli sorrendben: Audi 80 GLS, Audi 200 Turbo Quattro, végül egy Audi Coupe Quattro, 100 kW-os benzines (136 LE). Ma már ezekért - ha egyáltalán fellelhetők néhány hóbortos gyűjtő birtokában - vételáruk többszörösét fizetik a szintén "hóbortosak". Ezt a kissé megkésett gyermeki időszakát rég kinőtte, így e gondolatsor (szá)mára csupán a technikatörténet része. Platós kisteherautóval közlekedik 18 éve, amivel alkalomadtán 3.5 tonnánál nem nagyobb tömegű, lerohadt szuperszemélygépkocsit is vontathat.

A FAVA munkáját, célját, és siófoki konferenciáit szívügyének, a résztvevőket pedig kollégáinak, egyúttal inspiratív és segítőkész barátainak tekinti. Így érezte tíz éve, és így volt 2019. március 26. közös estéjén is.

*

2019. május 15.

Papp Zoltán